

14 Dinsdag 30 April 2019

Heb ik het eigenlijk al over Feyenoord gehad? Feyenoord is een hele rare club, maar de aanhang is nog vreemder. Voor het allerbeste voetbal moet je niet bij Feyenoord zijn. Voor een ontvangst met open armen, moet je niet bij Feyenoord zijn. En toch staan de echte Feijenoorders altijd achter de club, en nog belangrijker, achter elkaar. We schelden op alles en iedereen rondom Feyenoord, maar oh wee als een ander iets verkeerd over ons Feyenoord zegt.

Waarom ik hier nu over begin? De echte Feijenoorders zijn een familie die elkaar in goede en slechte tijden steunen. In deze fase van mijn leven blijkt dat maar weer eens. Niet dat ik alleen steun uit deze hoek ontvang hoor. Uit alle hoeken krijg ik lieve berichten, maar het gevoel met deze groep is wel heel bijzonder.

Het is heel speciaal om deze reacties te ervaren. Zelf sta ik er op dit moment heel positief in. Dit is grotendeels te danken

aan de mensen om me heen. Natuurlijk zijn er momenten dat ik er even anders over denk, maar juist op die momenten is er altijd wel weer iemand in mijn omgeving die dat gevoel weer omzet naar het positieve.

De laatste tijd wordt er vaak gezegd dat ik zo sterk ben. Ik ben niet sterk. De mensen om mij heen zijn sterk, en laten mij sterker overkomen.

Het is nog steeds zeer de vraag of ik hier doorheen kom, maar het zou heel anders zijn als ik zielig in een hoekje zou zitten. Ik geniet nu van elke dag en kijk eerlijk gezegd uit naar de operatie zodat ik in ieder geval kan strijden om er weer bovenop te komen. Of ik de strijd ga winnen is nog onduidelijk, maar dat ik me niet zonder slag of stoot gewonnen geef is een feit!

En zo zijn we terug bij Feyenoord. Bij een thuiswedstrijd in De Kuip staan we al met 1-0 voor voordat de wedstrijd begonnen is. Je zou zeggen: Een gelopen race. Ik sta nu ook met 1-0 voor, alleen moet ik wel zelf die 0 blijven houden.....

Nadat ik het stukje voor vandaag had geschreven werd Sharon gebeld door het ziekenhuis.

Donderdag 9 mei krijg ik zoals gezegd die maagsonde. Het was de bedoeling dat ik na deze ingreep, aan het einde van de dag naar huis zou gaan om de operatie af te wachten. Dit gaat dus iets anders verlopen. Ik mag niet naar huis en op 10 mei is dan de grote operatie.

Waar ik eerder vandaag nog schreef dat ik uitkijk naar de operatie, kwam dit toch wel even binnen. Het dringt opeens door dat er binnen korte tijd heel veel gaat veranderen. Aan de andere kant is het ook wel fijn dat er nu een datum is en de strijd echt gaat beginnen.

Ik heb nog iets meer als een week om van alle lieve mensen om me heen te genieten en lekker te eten en vooral slap te ouwehoeren. Daarna zal het even moeilijk gaan worden, maar laten we allemaal maar van het beste uitgaan!